

РЕШЕНИЕ

№ 34912

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8272** по описа за **2025** година докладвано от съдия Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на О. Г. С., от [населено място], против решение № 2369/30.06.2025 г. постановено по а.н.д. № 2953/2025 г. на Софийски районен съд, 3-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 9481446/2022 г., издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева.

В касационната жалба се сочи, че оспореният съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен. Излага доводи, че съдът необосновано и в противоречие с доказателствата по делото е приел, че нарушението е извършено в условията на повторност. Счита, че е нарушен принципът на разумния срок (чл. 6 ЕКПЧ). Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на ЕФ. Не претендира разности.

Редовно призован за съдебно заседание, касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, в писмен отговор, чрез процесуалния си представител гл. юрк. С. М. оспорва касационната жалба като неоснователна, несъстоятелна и недоказана, съответно моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност.

Представителят на СГП дава становище за основателност на касационната жалба.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице-страна в производството, за която обжалваното

решение се явява неблагоприятно. Подадена е в изискуемия от закона срок.

Разгледана по същество е частично основателна.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 07.09.2022 г. в 14:02 ч. в [населено място] по Околовръстен път до № 221, посока от [улица] към [улица], при ограничение на скоростта от 80 км/ч. в населено място, въведено с пътен знак В-26 е установено и заснето с АТСС CORDONM2, № MD1192 нарушение на скоростта, извършено с товарен автомобил „Пежо партнер“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещо се с превишена скорост от 20 км/ч., установена на 100 км/ч., с приспаднат толеранс от 3%, като нарушението е извършено повторно – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 4651608 на 12.08.2022 г. – нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. Електронния фиш е издаден въз основа на снимка от клип и справка от ЦБД за собственост на заснетото МПС и декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Въз основа на така посочените данни бил издаден от СДВР ЕФ серия К № 9481446/2022 г., с който за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

При така установеното от фактическа страна, СРС, е достигнал до извод, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, както и че описаното в него нарушение е безспорно доказано и извършено в условията на повторност. Районният съд е извършил преценка на представените по делото доказателства, след която е приел, че приложените веществени доказателствени средства установяват точното място на извършване на нарушението, посоката на движение на превозното средство, датата и точния час на осъществяване на деянието, както и регистрационния номер на МПС. Изложил е съображения за правилност на дадената в ЕФ правна квалификация на нарушението и следващото се за него административно наказание, отчитайки обстоятелството, че същото било извършено в условията на повторност. По тези съображения, подробно мотивирани, обжалваният електронен фиш е потвърден.

Прието е, че извършеното от лицето нарушение е повторно и съответно санкцията е наложена на основание чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. В оспорения ЕФ е посочено, че нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 4651608 на 12.08.2022 г., който е описан в представената пред районния съд справка картон на водача О. Г. С., където е отразено, че с този електронен фиш е със статус „влязъл в сила“ към дата 12.08.2022 г. – преди датата на нарушението по обжалвания електронен фиш.

Според настоящия касационен съдебен състав обаче, от първоинстанционния съд не са взети предвид представените с административната преписка доказателства, релевантни за квалифициране на процесното деяние като „повторно“ по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, а именно писмо УРИ № 433200-29589 от СДВР, отдел „Пътна полиция“. Видно от същото електронен фиш серия К № 4651608/2021 г. в информационните системи на МВР-АИС-АНД има отразена дата на връчване 28.07.2022 г., но няма получени доказателства (разписка) за връчване на същия. Това обстоятелство е потвърдено и заявено от касатора С., който с депозирането на сезиращата СРС жалба срещу ЕФ серия К № 9481446/2022 г. е оспорил твърдението, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 4651608/2021 г. , издаден от СДВР. Т.е. липсват доказателства за надлежно връчване на предшествания санкционен акт, а отразяването в информационната система не съставлява годно такова.

На следващо място, след постановяване на решението на районния съд, в хода на съдебното

производство пред настоящата инстанция е настъпила законодателна промяна, чрез изменението в ДВ, бр.64 от 05.08.2025г, в сила от 7.09.2025 г. на чл.182, ал.4 от ЗДвП, съгласно която разпоредба, при повторно нарушение по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т.6 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. На практика към настоящия момент за нарушение по чл. 182, ал.1, т. 2 от ЗДвП, не е предвидено удвояване на наказанието глоба, като „повторно“.

Предвид настъпилата законодателна промяна, и спазвайки принципа по чл.3, ал.2 от ЗАНН за прилагане на по-благоприятната за нарушителя разпоредба, районният съд разполага с правомощието да измени издадения електронен фиш на основание чл. 63, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, респ. при еднородност на обстоятелствата по нарушението да извърши преквалификация на нарушението като се изключи от обвинението квалифициращия му признак „повторност“ и да приложи закона за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, относима в настоящия случай, с оглед установения размер на превишението на скоростта, в който смисъл е и постановеното по т. 1 на Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г на ВАС по т.д. №1/2020 г.

Съгласно т. 2 от диспозитива на Тълкувателно решение №8 от 16.09.2021г. на ВАС по т.д. №1/2020г, ОСС, I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба.

С оглед изложеното, решение № 2369/30.06.2025 г. постановено по а.н.д. № 2953/2025 г. на Софийски районен съд, 3-ти състав, следва да бъде отменено, а делото следва да се върне на районния съд за ново разглеждане от друг състав на съда, съобразно дадените указания.

При новото разглеждане на делото, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК във вр.с чл. 63д от ЗАНН, районният съд следва да се произнесе, с оглед изхода на спора и по отговорността за разноските – чл. 226, ал. 3 от АПК, вр. чл. 63д от ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2369/30.06.2025 г. постановено по а.н.д. № 2953/2025 г. на Софийски районен съд, 3-ти състав

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на настоящия съдебен акт.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.